Ik vis in het ijskoude water
Dagen met een hengel in de hand
Woorden noch gesproken noch als vangst verkregen
Een ruk veranderde de donkere kant
In een licht paradijs

Een vis met magische eigenschappen
Zo glimmend als de sterren

Wit vlees zo lekker
De kaken stoppen met klakken
Handen begonnen uit zich zelf
Razend te klappen

De honger verdwenen
Ziektes en droefst
verdreven

Vlees zo wit als parels
Vlees zo genezend
er moest geen eind aan wezen

Een onvermijdelijk gebeuren
De Zoutkist raakt leeg
Geen parels om toe te dienen
Ik pak de hengel weer beet
Alles voor mijn familie
En vrienden

Het gaat niet langer
eenzaam
Ik en het verkoelde water
Samen weer met zijn twee
Wachtend op een vangst
Een vangst als voorheen
Maar ik zie slechts leegte

Schoenen en kleren aan de haak
Maar een vis als de vorige
Nee die is niet meer te vinden

Dus Ik vermaal het vuil
Tot een lelijke bruine prak
Hier zal ik het mee moeten doen
Uit met het geklap
Dacht ik

Maar nee
Mijn leugens overleven
Ze kopen mijn verhaal
Ja
Zijn broer is iets langer in de modder gebleven

Ziektes blijven weg
Handen blijven elkaars raakvlakken opzoeken
De witte parels zijn nu bruin
Maar nog steeds even fraai
Hun oorsprong blijft echter hetzelfde.
Mijn oplichterij.